BRIKS vs. G7 — To paradigmer for verden

9. juni 2015 – De to paradigmer, som menneskeheden står overfor, blev tydeligt udstillet, da BRIKS' Første Parlamentariske Forum trådte sammen i Moskva, mens G7's »fejlslagne stater« mødtes i Bayern. I formandssædet for BRIKS' todages parlamentariske møde, der bringer flere end 100 parlamentarikere sammen forud for BRIKS-topmødet i juli, var formanden for Føderationsrådet (overhuset), Valentina Matviyenko, der i går skrev en artikel til TASS for at byde velkommen til åbningen af forummet. Mens Obama ved G7klovneshowet sagde til pressen, at Rusland fortsat er »isoleret« fra det internationale samfund, og at dets økonomi er i tilbagegang, takket være Vestens sanktioner, så skrev Matviyenko:

»BRIKS-landenes fordømmelse af sanktionspolitikken mod Rusland, vort præsidentskab af BRIKS og afholdelsen af BRIKS-topmødet og det parlamentariske forum på vort territorium, er en overbevisende demonstration af de fejlslagne planer om at isolere Rusland fra det internationale samfund.«

Artiklen, med titlen »BRIKS: En skitse til en fair verdensorden«, sagde, at BRIKS voksede frem som

»et bestem format for samarbejde mellem de fem lande med en fælles dagsorden … inklusive forsvar af deres suverænitet, beskyttelse og fremme af deres nationale interesser på grundlag af principperne for ligeværdighed, ikke-indblanding i hinandens interne anliggender, ikke-accept af en unipolær verden … (Hun sagde, at BRIKS) … klart hævdede sig som et internationalt samfund, der forfulgte en selvstændig politik på den internationale arena og afviste ethvert forsøg på udefra kommende pres.« På Forummet sagde chefen for Statsdumaens (underhuset) Komite for udenrigsanliggender, Aleksey Peshkov, til reportere:

»BRIKS-landenes samlede BNP er, iflg. IMF, \$32,5 bio.; G7's er \$34,7 bio. I betragtning af, at BRIKS-medlemmerne for det meste udviser langt højere vækstrater end G7, kan vi antage, at BRIKS-landenes samlede BNP i løbet af de næste to eller tre år vil overstige G7's.«

RT publicerede også en artikel af den irske journalist Bryan MacDonald, der påpegede, at G7 nu repræsenterer »blot 32 % af den globale BNP-tærte, og nu »for længst har overskredet sin sidste salgsdag«. Som en refleksion af den kendsgerning, at BRIKS-nationerne eksisterer, skrev han, at hvis G7 var baseret på nationernes økonomiske styrke,

»så ville det (G7) være sammensat af USA, Kina, Indien, Japan, Rusland, Tyskland og Brasilien. En sådan alliance ville have en bemærkelsesværdig vægt. Medlemmerne ville fremvise 53 % af planetens BNP, og planetens 3 virkelige, militære supermagter ville være repræsenteret.« Men, tilføjer han, »I stedet for sværvægtere som Kina og Indien har vi mellemstore nationer som Canada og Italien, hvor sidstnævnte er et nervevrag. Canadas BNP er knapt større end det krisehærgede Spaniens, og lavere en Mexicos og Indonesiens.«

Så meget for Obamas »internationale samfund«.

Forslag til fordybelse:

Tema-artikel: BRIKS-topmødet: Halvdelen af menneskeheden lancerer en ny, økonomisk verdensorden

Tema-artikel: BRIKS i bevægelse for at danne et nyt, internationalt samfund

USA's anti-russiske politik fatal for Tyskland; Fremtiden er sammen med BRIKS

8. juni 2015 – Ifølge Sputnik sagde cheføkonom for den tyske Bremer Landesbank, Folker Hellmeyer, i et interview med Deutsche Wirtschafts Nachrichten, at Tysklands og EU's blinde troskab mod den amerikanske, anti-russiske politik er blevet fatal for Tyskland.

»Kollapset på 18 % i den tyske eksportvolumen i 2014 og på 34 % i de to første måneder af 2015 er kun toppen af isbjerget«, sagde han. »Der er mange flere bivirkninger.«

»Europæiske lande, som Finland og Østrig, der har stærke virksomheder under udvikling i Rusland, placerer færre ordrer i Tyskland. Desuden undslipper europæiske selskaber sanktioner og skaber højeffektive produktionsfaciliteter i Rusland. Vi mister derfor denne potentielle kapitalisering, der er grundlaget for vores rigdom, og Rusland vinder … Jeg referer i denne forbindelse til Victoria Nuland, repræsentant for USA's Interesseafdeling i Østeuropa. Kendsgerningen er, at under kuppet i Ukraine blev et oligarki, der var venligtsindet mod Moskva, erstattet af et oligarki, der er favorabelt over for USA.«

Tillidsforholdet mellem Rusland og Tyskland og EU er noget sønderslået. Og det vil tage år at genopbygge det. Som et resultat har sådanne selskaber som Siemens og Alstom mistet store projekter i Rusland, sagde han. Den potentielle skade for ikke alene Tyskland, men for hele EU, er derfor langt mere omfattende, end det, der vises i de aktuelle tal. I mellemtiden ser Moskva, Beijing og andre BRIKS-hovedstæder frem til at bygge de største projekter i moderne historie: konstruktionen af ny, eurasisk infrastruktur fra Moskva til Vladivostok, i Sydkina og Indien.

De vestlige landes deltagelse i disse mega-projekter ser meget usikker ud, sagde Hellmeyer.

Intet problem i verden i dag kan løses uden Moskva eller Beijing, sagde økonomen.

»Jo længere, vi forfølger denne politik i EU, desto højere bliver prisen.«

Foto: Folker Hellmeyer

LaRouche: Fjern Merkel og Obama nu!

8. juni 2015 – Leder fra LaRouche-bevægelsen.

Aftenen før G7-topmødet minus Rusland, der begyndte i Tyskland søndag, fandt to afgørende begivenheder sted, lørdag – en fremlæggelse af Lyndon LaRouche til medarbejdere, og en stor begivenhed i Manhattan med Helga Zepp-LaRouche. Som Lyndon LaRouche sagde søndag, så bør disse to fremlæggelser ses som reflekterende et eneste, forenet strategisk koncept.

For at forhindre atomkrig og den menneskelige arts udslettelse må vi fjerne Barack Obama fra embedet i USA som en uadskillelig del af en proces, der fører til skabelsen af et nyt præsidentskab i USA i løbet af de næste 18 mdr. Som LaRouche erklærede i søndags, så er dette ikke et gæt, ikke en myte, men en kendsgerning. En nøgle til omgående at forandre den globale situation er det betydningsfulde i, at tre ledende, tyske personer, de tidligere kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, alle tre skred til handling i den forgangne weekend over for den nuværende tyske kansler Angela Merkels anti-russiske, britiske imperiepolitik. Deres handling kunne, som LaRouche udtalte, spille en nøglerolle i at frembringe muligheden af at forhindre atomkrig.

×

Hvis de tre kunne frembringe Merkels fjernelse fra embedet, sagde LaRouche, ville det være tilstrækkeligt til at forhindre udbruddet af atomkrig. Det er den bedste chance, vi har, for at starte en kædereaktionsproces internationalt for at stoppe fremstødet for verdenskrig på vegne af det britiske imperium. Hvis Merkel blev fjernet, ville det åbne for forhandlinger med Rusland. Det ville også skabe betingelser, der var favorable for fjernelsen af Obama.

Larouche understregede, at disse tre ledende personer i Tyskland ikke havde noget andet valg end at gøre det, de har gjort. Det var nødvendiggjort af det faktum, at den tyske økonomi er ved at blive kørt ned af politikken med at gå imod Rusland. Den tyske økonomi er i fare for at kollapse, hvis Merkels og Obamas politik fortsætter.

Se på de andre nationer i Europa. De er alle på randen af kollaps. En mindre hældning, og hele systemet går ned i et krak.

Disse tre tyske personer, der alle er medlemmer af Socialdemokratiet, som danner koalitionsregeringen under Merkels ledelse, har derfor, ved at gå imod Merkel, åbnet dørene for, at Tyskland kan genåbne relationer med Rusland.

Hvis de ikke havde udført denne handling, og hvis de ikke fuldfører det ved at bringe Merkel til fald, vil den tyske økonomi kollapse.

De har således, ved at angribe Merkel, angrebet den britiske imperiepolitik. De ved, at, uden en ændring i denne retning, er der ikke alene ingen mulighed for at redde Tyskland, men heller ingen mulighed for at forhindre et kædereaktionskollaps i det transatlantiske område som helhed.

Tyskland er den eneste nation, der har potentialet til at genstarte Europas økonomi som helhed. Det er den eneste økonomi, der har nogen betydelig vægt i Vest- og Centraleuropa. Arkitekturen i Vesteuropa afhænger af den tyske økonomi. Det er den sidste økonomi i Europa, der har nogen myndig magt. Italien er håbløs, Frankrig er ødelagt. Det samme er sandt om Storbritannien, Spanien og Portugal.

Hvis man ikke er i færd med at forøge arbejdskraftens produktive evne, er man i færd med at kollapse. Tyskland er den eneste nation, der har ansporingen og evnen til at genetablere en fredelig relation med Rusland.

Den eneste valgmulighed for Tyskland, og for Europa som helhed, er at åbne en produktiv, økonomisk relation mellem Tyskland og Rusland. Ved at gøre det kan Rusland åbne dørene til Eurasien for Europa som helhed og bringe Kinas, Indiens osv. rolle ind.

Hvis, ud over at fjerne Merkel og igangsætte ovennævnte proces, vi i USA fjerner Obama fra embedet, kan vi også genstarte den amerikanske økonomi.

Ved at gøre dette, kan vi ændre hele den strategiske situation på planeten.

Det er, hvad vi nu må gøre. Hvis vi ikke gør det, er der ingen mulighed for at forhindre atomkrig.

Poul Gundersen, Østjyllands Storkreds: Pressemeddelelse 8. juni

Poul Gundersen: Pressemeddelelse d. 7. juni 2015

Schiller Instituttets Venner: Pressemeddelelse den 8. juni 2015 kl. 10.00

www.sive.dk info@sive.dk

Poul Gundersen, aktiv i Schiller Instituttet i Danmark, stiller op til folketingsvalget, som kandidat uden for partierne i Østjyllands storkreds.

"Jeg stiller op sammen med tre andre aktivister fra Schiller Instituttets Venner: Tom Gillesberg i København, Christian Olesen i Københavns Omegn, og Hans Schultz i Nordjylland.

Valgplakaten, der i vanlig Tom Gillesberg tradition skiller sig iøjnefaldende ud, benyttes i fællesskab af de 4 løsgængere, der stiller op til valget på Schiller Instituttets politiske platform. Plakaten bærer sloganet "Win-win med BRIKS. Ikke kollaps og krig", og viser et verdenskort med "Verdenslandbroen" – en verdensomspændende infrastrukturog udviklingsplan.

Vores vigtigste valgtema er at få Danmark, resten af Europa, og USA til at takke ja til samarbejde med BRIKS-nationernes økonomiske udviklingsalliance – et samarbejde mellem grupperingen af voksende økonomier (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika). Det vil muliggøre at Danmark kunne samarbejde om at skabe økonomisk vækst i stedet for at gennemføre brutale nedskæringer. Det vil muliggøre at Danmark kunne bidrage til afspænding i verden, i stedet for øget konfrontation med Rusland og Kina. Schiller Instituttet har arbejdet i årtier for at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, og nu bliver det en real mulighed.

'Den nye Silkevej', Kinas "One Road, One Belt"-initiativ til tættere integration mellem Kina og det øvrige Asien, Europa og Afrika, som blev annonceret så sent som 2013, men er i rivende udvikling, er allerede ved at blive implementeret gennem en lang række bygge- og anlægsprojekter, som Kina bruger en del af sin enorme valutareserve til at finansiere.

'Den nye Silkevej' er et afgørende vigtigt element i BRIKSsamarbejdet, og vil få vidtrækkende betydning for den økonomiske udvikling i de lande den forbinder. Et klart win-win perspektiv for en lang række lande, der netop, frem for noget andet, har brug for udvikling og vækst. Reelt står verden over for et paradigmeskifte, en forskydning af magtcentrene mod øst og en ny økonomisk verdensorden.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har i flere omgange inviteret Vesten, Europa og USA til at deltage i Silkevejsprojekterne, men hidtil har Vesten (hvis finansielle system befinder sig i en håbløs systemisk krise), under ledelse af Washington og London, responderet med en række geopolitiske slag under bæltestedet, med henblik på at øge spændingen og genere BRIKS-landene og deres allierede mest muligt. Reelt betyder BRIKS nemlig, at der sættes en stopper Londons for Washingtons оg forsøg рå at lade det kollapsende transatlantiske finansielle system komme til at dominere hele verden, specielt intensiveret gennem de seneste par årtier, siden Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps – den såkaldte 'globalisering', og skiftet fra

produktive investeringer til spekulation.

Er tiden inde til, at vi også i Danmark begynder at tale om disse ting? Og dermed åbner op for et langt mere menneskevenligt fremtidsperspektiv med en multipolær verden og samarbejde mellem suveræne nationer? Eller skal vi fortsat overlade det til vore politikere og regeringer pr. automatik at lade vores politik følge andre vestlige lande, specielt USA's nuværende forfejlede politik?

Da *det* er spørgsmål, der i den grad berører os alle, burde *de* selvfølgelig også være vigtige emner i den danske politiske debat, og dermed være noget, som flere bliver bekendt med og har mulighed for at tage stilling til. Det er vores mission hos Schiller Instituttets *Venner* – at sætte disse temaer på den politiske dagsorden, – også i Danmark, og det er derfor, jeg stiller op til folketingsvalget."

Kom til Valgmøde med Hans Schultz/ Nordjyllands Storkreds

Se Kalender for Hans Schultz' valgmøder her.

RADIO SCHILLER med kandidat Tom Gillesberg den 8. juni 2015: Revolte i Tyskland imod konfrontation med Rusland

×

Fhv. tyske kanslere Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt nuværende udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, angriber konfrontationspolitiken over for Rusland.

Fra LaRouche-bevægelsen 5. juni 2015: Kom og tag dem!

(Leonidas af Sparta til Xerxes)

Opgøret mellem Grækenland og finansoligarkiet eskalerede torsdag, da Grækenland sagde til IMF, at landet ikke ville betale det 300 mio. euro store afdrag, der forfalder i dag, og i stedet ville lægge det sammen med alle betalingerne, der forfalder i denne måned. Det betyder, at 1,5 mia. euro nu forfaldet den 30. juni. Handlingen forventes at blive godkendt af IMF, hvis regler tillader at samle flere betalinger i en måned sammen, men det var en overraskelse for adm. dir. for IMF, Christine Lagarde.

Ifølge Guardian, »sagde Grækenlands finansminister, Yanis

Varoufakis, til Sky News, at Grækenland »på et givent tidspunkt« ikke ville være i stand til fortsat at præstere tilbagebetalinger. »Vi vil fortsat forsøge at uddrage den sidste hvid af likviditet fra statens fiber for at honorere disse betalinger, men på et givent tidspunkt, og jeg siger ikke, hvornår det er, vil super-senioritet bliver tildelt lønninger og pensioner.« Han insisterede, at pengekrisen, der fået Grækenland til har allerede at angribe pensionsfondskasserne og kæmpe for at tilbagebetale lønninger til den offentlige sektor, blev »politisk udtænkt af vore kreditorer i et forsøg på i realiteten at presse os ind i en vedvarende gælds-deflationsskabende krise«. Han sagde, at han mente, Europa slutteligt ville »gøre det rigtige«. Denne seneste udvikling kommer samtidigt med, at den såkaldte Trojka kræver en brutal nedskæringspolitik, som Grækenland ikke kan, og ikke vil, acceptere.

De seneste krav blev stillet af EU-kommissionsformand Jean-Claude Junker, der bl.a. insisterede på, at Grækenland skærer pensioner ned, hvilket ville trække tæppet væk under ikke færre end 250.000 mennesker, der ikke har nogen anden indtægtskilde.

I mellemtiden gav *DefenceNet* en ikke-bekræftet rapport om, at der onsdag var et møde i Det Hvide Hus, der inkluderede finansminister Jack Lew, for at diskutere, eller overvåge, den græske situation.

Grækenlands viceminister for skibsfart Thodoris Dritsas sagde, Athen ikke ville »overgive sig« til kravene fra landets internationale kreditorer i forhandlingerne, iflg. avisen *Kathimerini*. Til græsk Tv sagde han: »Det, der synes at være blevet foreslået af hr. Juncker under hans møde med den græske premierminister, er langt under vore forventninger i enhver henseende … Hvis disse beretninger bekræftes, kan vi selvfølgeligt ikke acceptere dem.«

Lyndon LaRouche gentog, at den græske gæld til IMF er

illegitim, og at Grækenland simpelt hen bør afskrive den. Der vil komme bankerotter i Tyskland, i Paris, i London og på Wall Street – og hva' så? Det har de rigeligt fortjent, og desuden – så skylder Grækenland dem rent faktisk intet.

Se også: EIR-artikel: »Den græske regering har ret – gælden er et svindelnummer«

Ikke kun Grækenland, men hele Europa ville få gavn af Nye Silkevej

Mandag, 1. juni 2015 – I et interview til Berlineravisen Tageszeitung sagde Pedro Páez, Ecuadors tidligere minister for den præsidentielle Tekniske Kommission for Sydens Bank, at opbygningen af den Nye Silkevej var til enorm fordel for hele Europa, og »ikke kun Grækenland«.

»Det, som det handler om, er at udvikle nye, økonomiske perspektiver for hele Europa gennem at samarbejde med lande i Syd og Øst«, sagde Páez. »Tænk bare på de muligheder, som en Ny Silkevej indebærer. Dens territoriale dimension fra Portugal til Kina ville i en lang periode danne grundlaget for fred og rigdom i hele verden. Der er så meget at gøre: at bygge vej- og jernbaneprojekter mellem kontinenterne, transformere energimarkederne, udvikle sundhedssystemerne, samarbejde om fødevareproduktion og udvinde råmaterialer.« Dette er, tilføjer Páez, alternativet til den nedskæringspolitik, Europa har, og som ikke har nogen fremtid. Den samme politik er tidligere slået fejl i Latinamerika, og den vil også slå fejl i Europa. For Tysklands vedkommende er Páez' råd at genkalde perioden i 1950'erne og 60'erne, da Tysklands økonomiske politik styredes af markedskapitalister, der ikke var spekulanter, hvis interesse er kortsigtet profit; men de var »ordoliberale«, der investerede i langsigtet udvikling til gavn for industrien og staten som helhed. »Ordoliberalisme« er en tysk form for økonomisk liberalisme, der lægger mere vægt på statslig lovregulering på vegne af det almene vel.

Ecuador Radio interviewede i januar 2008 daværende minister Páez og den amerikanske økonom Lyndon LaRouche sammen, og interviewet blev udgivet i *EIR's* udgave fra 7. feb. 2008.[1] I dag er Páez chef for Correa-regeringens økonomiske tilsynsmyndigheder, den øverste myndighed for regulering af markedsmagterne.

[1] Se
http://www.larouchepub.com/eiw/public/2008/2008_40-49/2008-42/
pdf/46-55_4135.pdf

USA: Den første prøve for skabelsen af et nyt præsidentskab: Få Obama ud nu!

Fra LaRouche-bevægelsen 2. juni 2015: Det bliver mere og mere åbenlyst, at verden har kurs mod en strategisk konfrontation

mellem Obama-regeringen og både Rusland og Kina. Så længe, Obama forbliver i embedet som USA's præsident, vil krigsfaren fortsat bestå. Det første punkt på forretningsordenen for skabelsen af et nyt præsidentskab er derfor at føre an i at fremtvinge en rigsretssag mod Obama eller i hans fjernelse fra embedet iflg. bestemmelserne i det 25. tillæg til Den amerikanske Forfatning.

Den forgangne weekends begivenheder har gjort det klart, at USA, og verden som helhed, ikke kan overleve, hvis den form for åbenlyse krigsprovokationer, der har været udført af Obama under ordrer fra London/Wall Street, fortsætter. Udstationeringen af USS Ross, et krigsskib udstyret med AEGISmissilforsvar, til farvandet i Sortehavet i nærheden af Rusland i sidste uge sendte russiske kampfly i luften for at tvinge skibet til at vende om. Der er NATO-øvelser i gang i de baltiske, arktiske og skandinaviske regioner nær den russiske grænse. Troværdige rapporter antyder, at der er vestlige lejesoldater over hele Østukraine, der støtter Kievstyrkerne i, hvad der kunne blive til en ny runde af provokationer.

Den nyligt tiltrådte chef for NATO's Militærråd, en tjekkisk general, har opfordret NATO til at bruge taktiske atomvåben mod Rusland, angiveligt hvis Rusland gennemfører en blitzinvasion af De baltiske Stater.

I det asiatiske stillehavsområde er de samme, eskalerende provokationer i gang, der har både Rusland og Kina som mål. Efter sidste uges P-8 overvågningsflyvninger af småøer i det Sydkinesiske Hav, som Kina gør krav på, brugte den amerikanske forsvarsminister Ashton Carter begivenheden med weekendens Shangri-La Dialog, med deltagelse af asiatiske regeringsrepræsentanter for forsvaret, til at komme med nye trusler mod Kina. Carter rejste fra Singapore til Vietnam, med andre stop undervejs, for at iværksætte en flådekoordinering mod Kina. Under Shangri-La Dialogen angreb både den russiske og den kinesiske viceforsvarsminister den amerikanske politik, hvor den russiske åbenlyst sagde, at Washingtons forfølgelse af Prompt Global Strike var en krigsplan for førsteangreb mod både Rusland og Kina.

Rusland har annonceret en ambitiøs sommer med non-stop militærmanøvrer, der inkluderer den Strategiske Raketstyrke, der nu har undergået en omfattende modernisering. I sidste uge var SNAP-manøvrerne i det Centrale Militærdistrikt en klar demonstration af styrke som et budskab til Obama og NATO om, at Rusland ikke vil trække sig i tilfælde af konfrontation.

Konfronteret med denne galskab fra Obama-regeringen har nogle relativt mentalt sunde røster, inkl. Thomas Graham og endda Michael O'Hanlon, krævet en nedtrapning og en indsats for at smede en ny, europæisk sikkerhedsarkitektur, der atter inkorporerer Rusland som partner, og ikke modstander. Graham gjorde det klart, at Ukraine ikke kan oveleve uden et levedygtigt forhold til Rusland, og at USA skal trække sig fra konfrontationen.

Bundlinjen er imidlertid, at Obama må fjernes. Så længe, det britiske monarki har fingeren på den amerikanske atomknap, står verden over for perspektivet om udslettelse. Det er det centrale spørgsmål. Hidtil har oppositionen imod Obama taget form af en opposition rettet imod »enkeltspørgsmål«. Loven om Patriot Act blev udsat for et dødeligt angreb søndag aften. Obamas Fast Track-bemyndigelse til hans TPP og TTIP frihandelssvindel (dvs., at loven skal køres igennem Kongressen uden tilstrækkelig tid til debat – altså skal stemmes igennem uden, at lovgiverne ved, hvad de stemmer for! *-red*.) vil med al sandsynlighed blive stemt ned i denne uge i Repræsentanternes Hus. Alt imens dette er nyttige udviklinger, så udgør de ikke minimumskravene for, at menneskehedens overlevelse kan sikres.

Der er et potentiale for skabelsen af et nyt præsidentskab, der bygger på en genoplivelse af Franklin Roosevelt-politik for det 21. århundrede. Dette reflekteres tydeligst i Martin O'Malleys tale i Baltimore søndag morgen, hvor han officielt meddelte sit kandidatur. Der er kvalificerede, patriotiske personer, der kan bringes sammen omkring et nyt præsidentskab meget lig de presserende krav til et sådant, som Lyndon LaRouche har opsat under offentlige diskussioner i den seneste tid (se https://larouchepac.com). Men en sådan indsats må begynde med en realistisk vurdering af truslen mod menneskeheden, som Obamas forbliven i embedet repræsenterer. Og det krævede handling.

Tidsplanen er meget stram. Mandag aften mødtes Angela Merkel, François Hollande, Christine Lagarde, Mario Draghi og nogle af Grækenlands største kreditorer i Berlin for at beslutte, hvad man skal gøre, eftersom Grækenland ikke kan præstere de IMFkrævede tilbagebetalinger på lån i juni. En græsk betalingsstandsning vil udløse en kædereaktions-kollaps af hele det transatlantiske finanssystem, og nylige erklæringer fra den amerikanske finansminister Jack Lew og fra økonomen Paul Krugman har åbenlyst erkendt denne virkelighed.

Den overhængende græske betalingsstandsning og efterfølgende nedsmeltning er den mest umiddelbare udløser for Obamas lancering af krig mod Rusland og Kina – på vegne af briterne. Klokken er allerede ved at falde i slag for deadline den 5. juni for den første, græske betaling til IMF. På nuværende tidspunkt er det usikkert, præcis hvad der vil ske. Men tidsrammen for et potentielt udbrud af en global krig måles nu i timer og dage.

EIR: FDR's mission: Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 — Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA's 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15. april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simplet hen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/ pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han: New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, sværtede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over, at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR's mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han dette det eneste vidste, at var alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiat anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge microfysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml« http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339

Nyhedsorientering maj – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Helga Zepp-LaRouche holdt følgende tale ved seminaret om "Kinas politik for Et bælte, En vej" i København den 27. april 2015. Omkring 80 mennesker deltog i seminaret, som blev holdt på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School. Følgende personer var talere på seminaret:

Li Xiaoguang, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute – velkomsttale.

H.E. hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark – åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og international præsident for Schiller Instituttet og en betydningsfuld medforfatter af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen og gift med den amerikanske statsmand, økonom og filosof Lyndon LaRouche; forkvinde for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), BüSo. Introduktion v/Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fundan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fundan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet.

De ca. 80 deltagere inkluderede fem ambassadører samt diplomater fra seks andre ambassader, mange medlemmer og kontakter af Schiller Instituttet, og andre interesserede som har speciel tilknytning til Kina.

Download (PDF, Unknown)

Politiken bringer stort interview den 3. juni 2015 med Tom Gillesberg: Han går til valg på faren for atomkrig

Se indslaget her

Vil Europa overleve euroens kollaps?

Af Helga Zepp-LaRouche: … Af denne grund, så vel som også pga. den voksende frygt for en stor krig, der truer med at udvikle sig ud af NATO's og USA's provokationer mod Rusland og Kina – vinder Kinas politik med den Nye Silkevej, og i særdeleshed den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om en inkluderende »win-win-politik«, stadig større tiltrækning. Hvis Churchills udsagn om, at, i politik er der ingen venner – hvilket tydeligvis bekræftes af NSA – men kun interesser, er sandt, så tjener det Europas interesser bedre at samarbejde med BRIKSnationerne.

Download (PDF, Unknown)

Se Valgvideo for Christian Olesen, SIVE-kandidat uden for partierne i Københavns Omegns Storkreds

... Vi kunne for nylig høre regeringen sige, at, nu var krisen slut. Desværre forholder virkeligheden sig noget anderledes. Vi har intet gjort for at løse problemerne, som skabte krisen tilbage i 2008. Siden da har man ført en forfejlet politik om at ofre befolkningen til fordel for finansverdenen; men der er intet blevet gjort for at stille os bedre eller forhindre et nyt kollaps ...

https://www.youtube.com/watch?v=L8pJzCmQxg4

Schiller Instituttets Ugeavis 23/2015: SIVE stiller op til valget med 4 kandidater; Valgmøde Tom Gillesberg tirs. 9. juni; Mød kandidaterne i Århus og Ålborg; Zepp-LaRouche seneste lederartikel o.m.a.

Download (PDF, Unknown)

183 EU-parlamentsmedlemmer: Syriza giver grækere et klart håb om et bedre liv

Mandag, 1. juni 2015 – I et brev i dag gav 183 medlemmer af EU-parlamentet og 13 andre parlamentsmedlemmer fra EU-lande udtryk for deres støtte til Syriza og den græske regering »for dens retfærdige kamp imod nedskæringspolitikkens blindgyde« og fremførte, at premierminister Alexis Tsipras og hans Syrizaparti er »forbundet med et klart håb om et bedre liv, uden nedskæringspolitik, som det påstås, at der ikke findes noget alternativ til«. Brevet siger, at Syriza allerede har taget »de første, modige skridt« til at forbedre situationen og genopbygge den græske økonomi til fordel for befolkningen, i et land, hvor nedskæringspolitik har gjort dybe indhug i statsbudgettet, mens det har givet de rige mulighed for at slippe af sted med lave skatter.

I mellemtiden talte præsidenten for det hellenske parlament, Zoe Konstantopoulou, ved det europæiske forum for alternativer i Paris den 30.-31. maj og sagde: »Den kamp, Grækenland fører, er en kamp for alle de europæiske nationer for demokrati, frihed og værdighed. Og det er en kamp, der må vindes!«

Efter at beskrive, hvordan nedskæringspolitikken, der blev påtvunget Grækenland under bail-out-memorandaet, ødelagde landet, fortsatte hun: »Nedskæringspolitik dræber samfundet og demokratiet. Vi må stoppe, før vi dræber håbet for den unge generation. Hvert barn, der fødes i Grækenland, skylder 32.500 euro bort, og det er en enorm uretfærdighed.«

Læs også:

»Nedskæringspolitik i Eurozonen skaber massefattigdom«

EIR TEMA: ET GRÆSK FORSLAG: Sammenkald til en europæisk konference om statsgæld

Foto: Unge, der ikke kan klare sig selv, ses her ved et suppekøkken i Athen

Latinamerikanske Alicia Barcena fra FN: BRIKS er alternativet til det ikke-imødekommende Bretton Woods System

Mandag, 1. juni 2015 – BRIKS-perspektivet for global udvikling »er et alternativ til Bretton Woods-systemet«, sagde Alicia Barcena, chefsekretær for FN's Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC) i dag under en tale ved et velbesøgt arrangement, sponsoreret af Inter-American Dialogue med hjemsted i Washington, D.C.

Fr. Barcena, der netop har været vært for et ECLAC-arrangement den 25. maj i Santiago, Chile, hvor den kinesiske premierminister Li Keqiang var hovedtaler, svarede på et spørgsmål fra *Executive Intelligence Review* om Li Keqiangs ni dage lange rundrejse til fire nationer i regionen i sammenhæng med BRIKS' fantastiske paradigme for global udvikling, der fuldstændigt har overskygget det transatlantiske systems destruktive politik.

I sin egen velkomsttale til Li Keqiang under Santiagoarrangementet den 25. maj fremførte fr. Barcena, at »efterkrigstidens orden, der udsprang af Bretton Woods, reflekterer ikke længere den nye, økonomiske og politiske virkelighed«, især med hensyn til udviklingslandene. Hun pegede på Asiatisk-Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og BRIKS' Nye Udviklingsbank som initiativer, der »er en refleksion af en ny styrelse, der er vokset frem« og tilføjede, at »projektet, kendt som det Nye Land [sic – Det økonomiske Silkevejsbælte] og den Maritime Silkevej« er et projekt, som »vi i regionen iagttager med største interesse … vi er vidne til en ny æra«, sagde hun.

I dagens begivenheder forklarede hun dette yderligere og understregede, at Kina »havde fortrængt USA« i Latinamerika og var indtrådt i det »vakuum«, som var blevet skabt af USA's manglende, produktive investeringer i regionen. Som resultat af den globale, økonomiske krise har regionens økonomier nået en »stilstand«, sagde Barcena, og USA's økonomiske genrejsning er »middelmådig«. Der er således stor usikkerhed i regionen, og initiativer som Trans-Pacific Partnership (TPP), der tilbydes som løsning, »har mange problemer«.

Det er i denne sammenhæng, at Li Keqiangs besøg fandt sted, sagde fr. Barcena. Idet hun aflivede en spørgers antydning af, at Kina blot er engageret i at hamstre råmaterialer, der fremkalder minder om det 19. århundredes britiske imperialisme, fastslog hun bestemt, at »en ægte forandring er ved at finde sted«, og den fremgangsmåde, som den kinesiske premierminister brugte ved sit besøg, »var helt anderledes end tidligere tiders«.

Hun gentog som svar på *EIR's* spørgsmål, at BRIKS, med deres nye finansinstitutioner, »er alternativet til Bretton Woodssystemet«. Den internationale Valutafond har nægtet at gennemføre reformer, som udviklingslandene har krævet, og disse lande søger også alternativer til dollarens dominans, sagde hun. Vi er som region totalt afhængige af Federal Reserves beslutninger, og »sådan bør det ikke være«.

Barcena understregede vigtigheden af, at Kina er ved at oprette en afdeling af China Construction Bank i Santiago, der skal fungere som clearingbank for renminbi for at fremme dens anvendelse i hele regionen til finansiering af infrastrukturprojekter og andre udviklingsprojekter. Læs også: EIR: BRIKS i bevægelse for at skabe et nyt, internationalt samfund

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og Alicia Barcena, Chile, 25. maj 2015

Stigende spændinger i det arktiske område og Baltikum

Mandag, 1. juni 2015 – Det russiske militærs seneste SNAPøvelse gør tilsyneladende NATO nervøs. Sidste uges øvelse i det Centrale Militærdistrikt (Rusland), der omfatter et område, der strækker sig fra Ural til det vestlige Sibirien og mod nord til det arktiske område, omfattede henved 250 krigsfly og 12.000 tropper og kulminerede i sidste uge med øvelser med levende ild, der involverede krydsermissiler, lanceret i luften.

Dette er med til at levere brændstof til spændinger mellem Rusland og dets nordiske naboer og, naturligvis, NATO, iflg. en rapport i *Defense News* i går. »Den øgede spænding kommer fra kombinationen af, hvad der opfattes som en russisk trussel, og den igangværende debat om opfattelsen af de Svenske Luftstyrkers manglende evne til fuldt ud at udføre sin opgave«, sagde Ulf Bjereld, en politisk analytiker ved Sveriges Gøteborg-universitet. »Tilsammen driver dette flere svenskere til at støtte svensk medlemskab af NATO.« Defense News-rapporten gør meget ud af den kendsgerning, at øvelsen i det Centrale Militærdistrikt var meget større end NATO's Arctic Challenge-øvelse, der slutter den 5. juni. NATOøvelsen, med Norge som værtsland, sammenbragte 115 fly og en stab på 4.000 fra 9 lande, inklusive ikke-NATO-medlemmerne Sverige og Finland.

NATO starter en ny, stor øvelse i denne uge, Baltops 2015, i det Baltiske Hav, der skal løbe af stablen fra 5. juni til 20. juni. Iflg. planlægningsdokumentet, der er tilgængeligt på NATO's webside, har Baltops 2015 til formål at uddanne flådeog luftenheder i hele spektret af maritime, militære operationer og vil omfatte 10 NATO-medlemslande, inkl. alle tre baltiske lande, såvel som også Finland og Sverige. I sidste uge meddelte talsmand for det svenske militær, generalmajor Karl Engelbrektson, at 2 B-52'ere fra USA vil deltage i øvelsen ved at simulere nedkastning af søminer i svenske farvande den 13. juni. »Hvordan Rusland vil fortolke dette, må de selv bestemme«, rapporteres Engelbrektson at have sagt.

Det Russiske Forsvarsministerium meddelte i dag, at dets øvelsestidsplan vil blive intensiveret hen over sommeren til et niveau, der er 50 % højere end under vinterhalvåret. Træningsforløbet er planlagt til at vare indtil slutningen af november og vil fokusere på fælles taktiske øvelser og øvelser på tværs af brancherne, rapporterer *RT*. Øvelserne vil omfatte »Center-2015«, der er planlagt til september, og Union Shield 2015, sammen med Belarus, ligeledes planlagt til september. De Strategiske Raketstyrker (RVSN) vil også gennemføre en intensiv øvelsestidsplan i løbet af sommermånederne. »I løbet af træningsperioden i sommeren 2015 vil flere end 30 taktiske øvelser med missilregimenter og flere end 20 specialtaktiske øvelser med støtte- og sikkerhedsenheder blive gennemført, inkl. flere end 30 % SNAP-øvelser«, sagde talsmand for RVSN Igor Yegerov, iflg. TASS.

Foto: Fra Arctic Challenge Exercise

Debatten om BRIKS og den Nye Silkevej breder sig

Mandag, 1. juni 2015 – Da Schiller Instituttet i november 2014 udsendte sin nu berømte, internationale appel, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«[1], var der meget lidt debat i det transatlantiske samfund om BRIKS eller Kinas Nye Silkevejsprojekt, og den debat, der var, var generelt fjendtligsindet. Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, insisterede på, at denne censur skulle smadres, og det blev den.

Det danske Schiller Institut, der stiller op med 4 kandidater uden for partierne, har på mindre end en uge gjort BRIKSalternativet til et hovedemne i debatten i forbindelse med det danske folketingsvalg.

Planlægningen af den sydamerikanske økonomi er blevet ændret gennem de aftaler, der i sidste uge blev underskrevet sammen med den kinesiske premierminister Li Keqiang om konstruktion af et netværk af transkontinentale jernbanelinjer for at opkoble Sydamerika til Verdenslandbroen.

AlBawaba Egypten-nyhedsportalen offentliggjorde et kort indlæg i går og citerede chefen for Al-Ahram Afdeling for Internationale Anliggender, Ossama Al Dalil, for at sige, »der foreligger ingen trussel mod Egypten fra den nye, kinesiske Silkevej«.

Robert Berke fra Oilprice.com rejste spørgsmålet om USA's

tilslutning til »over en tredjedel af menneskeheden« i den Nye Silkevej, i del II af sin serie om den Nye Silkevej. Første del af serien, »Ny Silkevej kunne ændre global økonomi for altid«, der blev refereret af magasinet *Time* (22. maj), efterfulgtes den 26. maj af seriens anden del, »Kunne den Nye Silkevej gøre en ende på gamle, geopolitiske spændinger?«

Berke indrømmer, at det »indtil for nylig var en udbredt antagelse, at USA ville anføre sine vestlige allierede i en politisk kampagne imod den russisk/kinesiske aftale om at udvikle den Nye Silkevej, men begivenhederne er vendt omkring med bemærkelsesværdigt tempo.«

Forsigtig, som han ellers er, om det, der allerede er i gang, indrømmer Berke en vis entusiasme, hvis dette skulle lykkes:

»Hvis Indien vælger at gå i partnerskab med Kina om den Nye Silkevej, så vil Kina i resten af dette århundrede være i gang med at bygge på et projekt, der ville forbinde verdens mest folkerige nationer, med flere end 2,6 mia. mennesker. Med Rusland, der allerede er en partner, og med Iran, der venter på sidelinjen for at blive det, kunne projektet tilføje yderligere en kvart mia. mennesker og således samlet omfatte over en tredjedel af den globale befolkning. Det vil være vanskeligt at finde et bedre design.«

Han kalder [den amerikanske udenrigsminister] John Kerrys besøg i Moskva for »en holdningsændring i den amerikansk/russiske dynamik« og konkluderer, at det »fortsat er et åbent spørgsmål« om denne ændring »er forspillet til amerikansk støtte til projektet med den Nye Silkevej«.

[1] Læs hele brochuren: »Hvorfor USA og Europa må gå med i BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden«

Valgnyt: Video, Tom Gillesberg ved Nørreport St., København

Politisk orientering den 1. juni 2015: Kandidat Tom Gillesberg: Valget i Danmark og USA; nyt om den Nye Silkevej

Med formand Tom Gillesberg, kandidat i Københavns Storkreds uden for partierne video:

lyd:

KÆMPE BRIKS-INFRASTRUKTUR-INDSATS:

Kinas vicepremiermin. Zhang annoncerer op til seks korridorer

i planen for Ét bælte, Én vej, med en \$900 mia. stor investering

31. maj 2015 – Kina er i færd med, i en bjergtagende skala, at skitsere store projekter til forøgelse af 60 landes videnskabelige platform i planen for Ét bælte, én vej, og som indledningsvis kunne beløbe sig til over \$1 billion.

Ifølge *China Daily* fra 28. maj annoncerede den kinesiske viepremierminister Zhang Gaoli, at Kina har planer om at investere \$900 mia. i planen for Ét bælte, én vej, som vil udvikle nationerne langs med og imellem ruterne. Zhang kom med denne meddelelse den 27. maj ved åbningsceremonien for en todages konference i Asien-Europa-mødet (ASEM), der blev afholdt i Chongqing med titlen, Dialog i industrien om konnektivitet. ASEM repræsenterer 53 europæiske og asiatiske nationer og organisationer.

Zhang sagde, iflg. *China Daily*, at Kina overvejer at udvikle op til seks store korridorer: Kina-Mongoliet-Rusland; Nye Eurasiske Landbro; Kina-Central- og Vestasien; Kina-Indokinesiske Halvø; Kina-Pakistan; og Bangladesh-Kina-Indien-Myanmar. Disse korridorer ville stråle ud i flere retninger og frembringe en enorm, økonomisk transformation. Iflg. artiklen vil Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og den Nye Silkevejsfond, der er i færd med at blive skabt, blive tappet som en kilde til finansiering. AIIB vil tilsyneladende bruge en stor del af sin kapital til finansieringen.

Kinas handelsvolumen for varer med de 64 lande langs med de afstukne ruter, hvoraf mange er udviklingslande, har været voksende med gennemsnitligt 22 % hvert år siden 2001.

Ifølge World Industrial Reporter den 29. maj, »vil Kinas Udviklingsbank sandsynligvis også spille en mere aktiv rolle i Ét bælte, én vej, og bankens viceguvernør Li Jiping har erklæret, at banken har etableret en database med over 900 projekter i 60 lande, der involverer investeringer for over \$890 mia., rapporterede 21st Century Business Herald torsdag.« EIR undersøger i øjeblikket, om Kinas Udviklingsbanks forventelige portefølje af potentielle investeringer i 60 lande er adskilt fra de projektlån, som vicepremiermin. Zhang forestiller sig, at den kommende AIIB og Nye Silkevejsfond vil finansiere, eller om der er nogen, eller en del, overlapning.

Men som sagt har Kina til hensigt at indledningsvist investere sandsynligvis \$1 billion eller mere i planen for Ét bælte, én vej, med yderligere betydelig finansiering fra den fremvoksende BRIKS' Nye Udviklingsbank, der kunne danne kernen i et nyt, økonomisk verdenssystem.

×

Kinas officielle plan over det 'Nye, økonomiske Silkevejsbælte'.

GRÆKENLAND OVERVEJER AT GÅ MED I BRIKS-BANKEN; går frem med aftale om russisk Turkish Streamgasledning

30. maj 2015 – USA er modstander af Grækenlands beslutning om at deltage i den russisksponsorerede Turkish Streamgasledning, der vil løbe fra Rusland, gennem Tyrkiet og dernæst videre til Grækenland og Centraleuropa. Ikke desto mindre vil Grækenland fortsat støtte projektet, og vil måske endda gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank, erklærede minister for produktiv genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, der i øjeblikket besøger Moskva.

I et interview med det russiske *Sputnik News* sagde Lafazanis: »Ulykkeligvis er USA's holdning mht. den russiske gasledning negativ. USA tog officielt dette standpunkt under et møde, jeg for nylig personligt havde med den amerikanske regeringsrepræsentant, der er ansvarlig for energispørgsmål.« Men, fortsatte han, »Vi støtter gasledningen, vi ønsker, den skal lægges tværs over græsk territorium, og vi er overbevist om, at det vil være et input til alle de europæiske nationer og Europa som sådan, og vi er helt uenige med USA's standpunkt i dette spørgsmål.«

×

»Den russiske gasledning, der vil erstatte den ukrainske transitrute for naturgas, er absolut nødvendig for energisikkerheden i Europa. Det betyder, at den må hilses velkommen af alle EU-medlemsstaterne og af de europæiske folk, der forstår behovet for at have uafbrudte forsyninger af billig naturgas«, sagde Lafazanis. Han sagde også, at den foreslåede, USA-støttede Transadriatiske Gasledning ikke vil konkurrere med Turkish Stream-gasledningen, og at de begge vil have en rolle at spille.

Lafazanis sagde, at en overenskomst om bygningen аf gasledningen kunne blive underskrevet 18.-20. iuni på Økonomisk Forum i St. Petersborg, som den græske premierminister Alexis Tsipras forventes at deltage i, og hvor han vil mødes med den russiske præsident Vladimir Putin. »Vi er i øjeblikket på analyse- og planlægningsstadiet. En transnational overenskomst om gasledningen er i sit slutstadium. Vi håber, overenskomsten snart vil blive underskrevet«, sagde Lafazanis.

De diskuterede også, hvordan kredit fra russiske banker kunne udstedes til det græske selskab, der skal bygge gasledningen. »Tilbagebetaling af det russiske lån vil finde sted gennem det overskud, der skabes gennem gasledningens operation, og denne facilitet er ikke relateret til lån eller økonomisk assistance mellem stater«, sagde han.

Lafazanis sagde også til Athen-Makedonsk Nyhedsagentur (ANA-MPA), at Grækenland har sikret sig russisk støtte til deltagelse i BRIKS' Ny Udviklingsbank og nu er i færd med at udarbejde, og sandsynligvis indgive, en anmodning om optagelse i den Ny Udviklingsbank. »Under et møde med den russiske vicefinansminister, Sergei Storchak«, der havde indbudt Grækenland til at gå med i BRIKS-banken, »fik vi den afgørende russiske støtte til Grækenlands anmodning om optagelse i BRIKS-landenes Ny Udviklingsbank. Det relevante [finansielle] krav for Grækenlands optagelse vil blive betalt i afdrag, alt imens Grækenland, straks efter, at gasledningen bliver operativ, vil kunne modtage finansiel støtte [fra banken]«, sagde ministeren. (Se også: 'USA har ikke lyst til at give plads til russisk gas i Europa', *Sputnik Danmark*)

Se Tom Gillesbergs valgvideo: »Win-win med BRIKS – ikke kollaps og krig«.

... Jeg stiller op, fordi vi netop står ved en afgørende skillevej. Vi befinder os – både Danmark, men også Europa og verden som helhed – i en utroligt farlig situation. Vi står over for et finansielt kollpas, der er langt større end det, der rystede verden i 2007-2008. Som nogen måske vil huske, så advarede jeg faktisk dengang om det.

Valgnyt: Tom Gillesberg på DR2 Deadline

Lørdag 30. maj forklarede Tom Gillesberg til DR2 Deadline, hvad meningen er med SIVE-valgplakaten: 'Win-win med BRIKS, ikke kollaps og krig', og hvad der skal på den politiske dagsorden i Danmark, hvis vi ønsker en fremtid.

Mens valgplakaten stod på fuldskærm, hørtes Tom Gillesbergs stemme, der forklarede idéen bag plakaten. Tom sagde bl.a., at han stillede op for at få Danmark – og resten af Europa og USA – til at indgå i et win-win-samarbejde med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika, om økonomisk samarbejde, og at vi stod over for et økonomisk kollaps, der var værre end det i 2007-08, og som kunne komme allerede Grundlovsdag, udløst af Grækenland.

»Vi skal ikke acceptere konfrontation med Rusland og Kina, der kan føre til atomkrig. I stedet for skal vi have en winwin-politik for udvikling. Det er, hvad der bør diskuteres. Det er derfor, jeg har det på plakaten«, sagde Tom.

Hør hele indslaget: www.sive.dk

(Sidst i programmet)

https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-2015-05-30?app_mode= true&platform=ios&personalization=true&#!/31:14